

ALEKSANDER DUMAS ZVEŠTOBA DO GROBA

(LA DAME DE
MONSOREAU)

116

De Mayenne je dobival udarce v polno, da so mu pod vsakim pokale klobase, vrščal je in tulil, vzdihal in nfigal in skušal s svojo močjo dvigniti kamen, pod katerim je tical, ali bilo je zaman.

«Aha, zarotnik, nedostojni menih, izdajalec!» viče Chicot in pri vsaki besedi pade nov udarec, sočen in glasen, argumentum ad hominem, da je bilo veselje in žalost obenem... «evo ti, to ti je za vlačuganje, to za jelo, to za pijačo, to za tvojo vero, to za izdajstvo, to za zaroto, to za pridigo, ... pri vsaki besedi nagrada, ... to za sedem smrtnih grehov, ... pim, pim, pim po zadnjici, iz katere je prišla curljati kri.

«Gospod Chicot, usmilite se!» ječi Gorenflot tiho poleg Chicota in mrzel pot mu teče s čela.

«Hej, izdajalec,» kriči Chicot in krepko nadaljuje bastonado, «to imaš za svoje izdajstvo, to za nevero, to za prevaro!»

Chicot je užival v svoji osveti in udarjal s podvojenim in potrjeno močjo in slastjo in vikal pri tem: «Hej, prokleti menih škoda, da nimam pred seboj zadnjice gospoda vojvode de Mayenne, to bi bilo še le veselje! Niemu dolgujem zvrhan obrok takšnih batin z obrestni vred že sedem let! Na, pa jih dajem mesto njemu tebi, za trening, za naji oba. Morda pride tudi on še kdaj na vrsto! Evo ti, na, na, na!» In udarci so pričeli padati še bolj naglo.

«Chicot!» je viknil sedaj vojvoda iz svoje luknje, kakor ranjen lev.

«Da, jaz sem!» odgovori Chicot in vnovič vseka, «jaz sam, da, samo nedostojni sluga svoje osvete, in želim si željo, da

bi sedaj imel sto rok orjaka, in v vsaki roki konopec!»

In Chicot je še dalje mlatil s takšnim ognjem, da je vojvoda v parokizmu bolečine iznova zatulil in dvignil s svojimi krepkimi ledji veliki in težki kamen in padel z izmrcvarjenimi in krvavimi bedri in razcefrano zadnjico v globino, v roke svojim prijateljem, ter izgubil pri tem zavest.

Zadnji Chicotov udarec je zadel v prazno, ko jih je bilo popreje toliko, ki so zadel v polno. Poleg Chicota pa se je zgrudil tudi Gorenflot, ki je skoraj ob zavesti, ali od strahu.

XXII.

PRED BASTILJO.

Tačas, ko je Chicot plačeval svoj dolg z obrestni vred, je vojvoda d'Anjou nestrpno sedel v svojem kabinetu, kamor je odšel po pretvezni slabosti, ki ga je med procesijo napadla v ulici Saint Jacques. Sedaj pa pride glasnik vojvode Guisekega in mu javi, da se je kralj Henrik III. odrekel prestolu! Vzemi-rjeno in razburjeno je Anjou korakal po svojem kabinetu in od časa do časa pogledoval na veliko uro, stoječo v kotu sobe. Naenkrat začuje na dvorišču topot kopit. Misleč, da je to nov glasnik, skoči vojvoda k vratom, ali vidi, da to ni glasnik, marveč neki sluga, ki je pripeljal konja vsega osedlanega in ki čaka na svojega gospodarja. Ta gospodar se je kmalu pojavil. Bil je Bussy, ki je kot kapitan telesne straže še prišel dat parolo, potem pa je odhajal na sestanek. Ko je vojvoda zagledal tega srčnega in lepega moža, je občutil strašno zavist in sovraštvo do njega, obenem pa, kakor da ga grize vest. In tudi to je še bolj zameril mladeniču. Ko pa se je Bussy približal in mu je svit baklje padel na lepo možko lice, je zapazil vojvoda na tem licu tolik odsev radosti in sreče, da ga je kar zbudilo pri sre in se je v njem naenkrat pojavila nepremagljiva ljubosumnost. Bussy, ki ni vedel, da ga vojvoda opazuje, je vrzel svoj plašč čez rame, se zavil mladeniški v sedlo in odjahal pod vežo, od koje obokov je odmeval topot kopit.

Vojvoda je že hotel izdati ukaz, naj mu kapetana pokličejo, da se mora vrniti, ali spomnil se je, da se ta mladi mož in srečni ljubimec smeje njegovi prezrti ljubezni do Diane, morda ž njo vred, in da ga postavlja v isti red, kakor prevaranega sopruha, se je udal svojim slabim nagnenjem in sklenil, da ga uniči, čim prej, tem bolje.

Na dvorišču svoje palače je Bussy srečal Remyja. «No, torej! Ali nisi legel?» «Še deset minut manjka. Zares, odkar ne negujem več ranjenja, mi je dan predlog!» «Dolčas ti je?» «Pa ljubezni?» «Rekel sem že, da ne zaupam ljubezni, odkar jo proučujem!» «Ali si Jerico pustil?» «Povsem!» «Jaz bi te nocoj vzel seboj!» «K Bastilji? Ali ste namenjeni tjakaj? Kaj pa poroče gospod de Monsoreau?» «On je v Compieneu, dragi moj, kjer mora prirediti lov za kralja. Jaz sem se ves dan zahvaljeval bogu za srečo, ki jo bom užil zopet nocoj.» «Dobro, pridem!» pravi Remy. «Jourdain, prinesi moj meč!» Konjušar odide v notranjost hiše. «Ti si torej spremenil svojo odločitev, ker zahtevaš meč?» «Da, spremil vas bom, iz dveh razlogov. Prvič je mogoče, da vam bom potreben, drugič bi pa želel, da vam smem med potjo nekaj svetovati. Vem, da se ne bojite, in četudi jaz nisem bog vé kakšen junak, je pa vendar dvojico težje napasti kakor enega samega.»

«Dragi Remy, pustiva napade, razgovarjala se raje o njej. Kajti po sestanku ž njo, ki jo ljubimo, je največja slast, da se moremo o njej še pogovarjati!»

Tako sta v veseljem razgovoru prispela do ulice Saint Antoine.

«Z bogom,» pravi Bussy, «evo, srečno sva dospela.» «Pa kaj bi bilo, če počakam na vas?» vpraša Remy. «Zakaj?»

«Zato, da bom siguren, da se boste vrnili tekom dveh ur, da boste vsaj šest ur spali pred jutrajšnjim dvobojem!» «Čez dve uri, da, Remy, se vrnem v palačo.»

«Naj bo, gospodar, Dal bog!»

In mlada moža se poslovita, ali Remy je vsejedno še ostal na mestu. Videl je, da je Bussy vstopil v hišna vrata, katera mu je odprla Jerica. Misleč, da je vse varno in da je Monsoreau zares odsoten, se je Remy mirno vrnil domov.

Med potjo je srečal pet možakarjev, ki so molče in počasi stopali v oni smeri, odkoder se je Remy vračal. Bili so oviti v plašče in oboroženi do zob, tudi s puškami. To se mu je zdelo nekoliko sumljivo. Zato se je skril za ogel neke hiše in nekoliko opazoval. Deset korakov od njega so se ti ljudje ustavili, si želeli lahko noč, in četvorica je odšla po eni poti, eden je pa ostal na svojem mestu. Remy je spoznal tega Cloveka, ko mu je mesec posvetil v lice. «Gospod de Saint Luc!» klikne stihla in kar pristopi k njemu.

„Opeka“

prvovrstne ridake, pri-poroča opekarna

„Emona“ d. d.
v Ljubljani. — Tokarna
na Viču (Brdo). — Pi-sarna v Pražakovi ul. 3,
prilika 114.

Smodnik

se sopol obli

FR. STUPICA

Ljubljana, Gosposvetska 1

Traverze

Belonsko in

drugo železo

Najboljši port-

land cement

Poljedelski

stroji

Jermena

Najnovjša iznajdba!

Brez kvarjenja blagako-

mično snovanje in

vsakovrstno barvanje

oblek

ANTON BOC

Ljubljana, Selenburgova ul. 6

I. nadst. Glinca-Vit 46.

Prilika 114.

Zahvala.

Za vse dokaze toplega sočutja ob težki izgubi
našega predobrega in srčno ljubljenega očeta, gospoda

Jože Dularja

poselnika in bivšega dolgoletnega
deželnega poslanca

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
svojo najiskrenejšo zahvalo.

Posrebej se še zahvaljujemo za častno spretnost
Cestnemu odboru, Sokolskemu in Gaslinemu društvu,
Sokolskemu vodstvu in vsem, ki so ga spremlili na njegovi
zadnji poti.

Jurkavas, 13. aprila 1925.

Žalajoči ostali.

Vse potrebščine

kakor: strelce za gospode in dečke vse izborna perila.
Kozmetične potrebščine, palice, dežnike, kopalne gobe
nudi po izredno nizkih cenah trgovina

LUDV. DOLENC, Sv. Petra cesta

nasproti hotela Lloyd

Največa tvornica

železnog i metalnog namesta u Jugoslaviji

traži inteligentnog, tehnički i administrativno poipuno vzrhanog

komercijalnog direktora.

Ponude uz naznaku plaće imaju se obložiti svjedočama, referen-
cama i fotografijama i odaslati na administraciju lista pod oznakom
„Metalna industrija“.

2076 a

Originalne (prave) potrebščine

(čist, preservat) za

„Opalograph“

kakor tudi kompletne aparate dobite samo pri

L. BARAGA, Selenburgova ulica št. 61.

Telefon št. 950.

81-a Vi

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Mnogo denarja

prihranite, ako pred nakupom blaga za oblike, perila, strel-
ce, ovratnice, naglavni rut, šerp, obrisaik, nogavice, odelj,
najrazličnejšega drugega blaga ter vsim običajne trgovino,
kjer so cene najnižje in sicer pri tvrdki

„DANICA“, Majzel & Rajšelj

LJUBLJANA, Turjaški trg št. 1.

1076 a

Pomladanske otroške obleke

po najnižjih cenah

L. TURK

Strojno pletenje

Predtiskarija ročnih del

Ljubljana, Pred škodo 1, I. nadst.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Telefon št. 950.

Brez poskušanja obvestila.

2055 a

V globoki žalosti naznanjamo v lastnem in v
imenu vseh sorodnikov, da je naš nad vse ljubljeni,
nepozabni sin, brat, nečak, svak itd.

Karl Hudovernig

v ponedeljek, 13. t. m. po kratki mučni bolezni v
20. letu boguvarno preminul.

Pogreb nepozabnega bo v sredo, dne 15. aprila
ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Kolodvorska ul. 12,
na pokopališče k Sv. Kristofu, kjer se truplo položi
v lastno grobnico k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1925.

Josip Hudovernig, oče, Jennette Hudovernig
roj. Luckmann, mati, dr. Josip Hudovernig, brat,
Nette Kenda roj. Hudovernig, sestra, Annie
Hudovernig roj. pl. Kollega, svakinja, Henrik
Kenda, svak.

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

2055 a

Zahvala

najiskrenejšo vsem, ki so ga, do smrti utru-
jenega, spremlili k večnemu počitku in obsuli
z zadnjim cvetenjem!

V Ljubljani, 14. aprila 1925.

Mati, sestra in sorodniki.

2055 a

2055 a

2055 a

Trboveljska premogokopna druž-
ba v Ljubljani javlja tužno vest, da je uradnik
njenege centralnega ravnateljstva, gospod

BOGDAN RASTEIGER

dne 11. aprila po dolgi bolezni preminul.

Pogreb pokojnika se je vršil dne 14. aprila.

Blagega pokojnika ohranimo v dobrem in čast-
nem spominu.

V LJUBLJANI, dne 15. aprila 1925.

Prima tovarni auto

generalno popravljen je naprodaj ev.
se zamenja za blago. Naslov v upr.
„Jutra“, Maribor pod „Redka prilika
30.000“.

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

2016 a

20